

ת"פ 57425/01/22 - מדינת ישראל נגד אשרף געואן, אחמד דעאגלה

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 57425-01-22 מדינת ישראל נ' געואן(עציר)
ואח'

בפני כבוד השופטת בכירה שרון לארי-בבלי
בעניין: המאשימה
מדינת ישראל
ע"י פרקליטות מחוז ירושלים

נגד
הנאשמים
1. אשרף געואן
2. אחמד דעאגלה
2 ע"י ב"כ עוה"ד פארס מוסטפא

גזר דין בעניינו של הנאשם 2

רקע

1.

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן, בעבירות של החזקת נשק, אביזרי נשק ותחמושת - עבירה לפי סעיף 144 (א) רישא + סיפא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: **החוק**); החזקת סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית - עבירה לפי סעיף 7 (א) + 7(ג) לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: **הפקודה**), וסחר בסם מסוכן- עבירה לפי סעיף 13 + 19א לפקודה.

2.

מעובדות כתב האישום עולה שביום 25.9.2021 שכרו הנאשמים ממוראד חמאד, דירה במחנה הפליטים שועפאט (להלן: **הדירה**). כשבוע לאחר כניסתם לדירה, במועד שאינו ידוע למאשימה במדויק ועד ליום 4.1.2022 החזיקו הנאשמים על השיש במטבח כלי נשק, אביזרי נשק ותחמושת לנשק כמפורט להלן: אקדח חצי אוטומטי מסוג סטאר, קליבר 9 מ"מ ומחסנית תואמת לסטאר המכילה 7 כדורי תחמושת מסוג 9 מ"מ; אקדח חצי אוטומטי מסוג גלוק, קליבר 9 מ"מ, מחסנית תואמת לגלוק המכילה 15 כדורי תחמושת מסוג 9 מ"מ; מחסנית גדולה המכילה 4 כדורי תחמושת מסוג 9 מ"מ ומחסנית גדולה נוספת המכילה 22 כדורי תחמושת מסוג 9 מ"מ.

בנוסף, עובר ליום 4.1.22 החזיקו הנאשמים בדירה סמים מסוכנים וכלים המשמשים להכנת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, כל זאת כדי לסחור בסמים כמפורט להלן: סם מסוג קוקאין במשקל של 26.66 גרם נטו; 745 טבליות של סמים מסוג MDMA; סמים מסוג קנאביס במשקל 4.26 ק"ג נטו; סמים מסוג חשיש במשקל 365 גרם ברוטו; 62 אריזות המכילות סמים מסוג קנאביס במשקל 66.62 גרם נטו מחושב; 130 ניירות אלומיניום

עמוד 1

מקופלים המכילים סמים מסוג חשיש במשקל 356.49 גרם ברוטו ושלושה משקלים, מטחנת סם, סכינים יפניים, נרות שעווה, סרגלים וגלילי ניירות אלומיניום. עוד עולה מעובדות כתב האישום שבין התאריכים 20.12.21-29.12.21 במספר הזדמנויות, מכרו הנאשמים לאדם המכונה ג'מאל ושזהותו אינה ידועה למאשימה, סמים מסוג קנאביס, חשיש ו MDMA תמורת סכום שאינו ידוע למאשימה.

3. ביום 19.7.2022 הורשע הנאשם על פי הודאתו במסגרת הסדר שלא כלל הסכמות לעניין העונש. הנאשם נשלח לשירות המבחן לקבלת תסקיר.

4. ביום 13.11.2022 טענו הצדדים לעונש.

תסקיר שירות המבחן

5. מתסקיר שירות המבחן מיום 10.11.2022 עולה שהנאשם בן 24, רווק המתגורר עם משפחתו ואינו עובד על רקע בעיות בריאות כמפורט בתסקיר. הנאשם סיים 9 שנות לימוד והוא נעדר עבר פלילי.

6. הנאשם שלל שימוש בחומרים פסיכו- אקטיביים. לצד האמור, בעת חקירתו במשטרה מסר שהוא משתמש בקנאביס להקלה על הכאבים ברגליו- ללא רישיון לכך.

7. בהתייחס לעבירות מושא הדיון, הנאשם התקשה ליטול אחריות למיוחס לו. שירות המבחן התרשם שהנאשם נטה לאמץ עמדה קורבנית, לטשטש את חלקו בביצוע העבירות ושדבריו התאפיינו בחוסר עקביות.

8. בהערכת **גורמי הסיכון** שירות המבחן שקל בין היתר שהנאשם בעל מערכת ערכים חיובית השואף לקיים אורח חיים נורמטיבי. הנאשם נעדר הרשעות קודמות ובעל מוטיבציה בתחום התעסוקתי. בהערכת **גורמי הסיכון**, שקל השירות את המצוקה הכלכלית עמה מתמודדת משפחתו, הקשיים הרפואיים, חוסר בהצבת גבולות ברורים שמאופיינת בחווית ביטחון בסיסית; הנאשם מאופיין בקווי אישיות ילדותיים ובלתי בשלים המקשים עליו לפעול באופן שקול ומחושב המהווים גורמי סיכון להישנות עבירות.

9.

ממכלול הדברים נמנע שירות המבחן מהמלצה שיקומית והמליץ על ענישה מוחשית ומחדדת גבולות בדרך של מאסר בפועל, כאשר בשיקולי משך המאסר ילקחו בחשבון תקופת מעצרו והיותו נעדר עבר פלילי.

טיעוני הצדדים וראיות לעונש

10. ב"כ המאשימה עתר לקבוע שני מתחמים נפרדים, האחד לעניין עבירות הנשק, והשני לעבירות הסמים. לעניין החזקת הנשק והתחמושת עתר למתחם שנע בין 30-50 חודשי מאסר, ולעניין עבירות הסמים עתר למתחם שבין 4-6 שנות מאסר. לעניין הערכים המוגנים, הדגיש את ההחמרה במגמת הענישה בעבירות הנשק וההחזקה והפנה לע"פ 2733-20 בשיר אבו זיאד נ' מדינת ישראל (24.10.21). ב"כ המאשימה עמד אף על הערכים המוגנים בעבירות הסמים והפנה לע"פ 972/11 מדינת ישראל נ' יוני (4.7.12). באשר לנסיבות ביצוע העבירות, חידד שמדובר בהחזקה של שני אקדחים וארבע מחסניות שכללו תחמושת מתאימה. בנוסף, טען שנסיונות לחומרה הן העובדה שהנאשם החזיק את הנשק והסמים עם אחר, ותאר את הפוטנציאל הגלום בהחזקת הנשק שיכל להתגלגל לגורמים אחרים ולהוביל לתוצאות הרסניות. עוד הדגיש את כמויות הסמים הגדולות, כמפורט בכתב האישום, בהן החזיק הנאשם ואת הסחר בסמים ביחד עם אחר. המאשימה הפנתה והגישה את הפסיקה לעניין מדיניות הענישה הנוהגת והתייחסה להנחיית פרקליט המדינה 9.16 בצורך להחמרה בעבירות נשק, כאשר נקבע שהמתחם בהחזקת אקדח נע בין 18-36 חודשי מאסר בפועל, והתיקון לחוק שקובע עונש מינימום של 21 חודשי מאסר. ב"כ המאשימה זקף לזכותו של הנאשם את נטילת האחריות והחיסכון בזמן שיפוטי, הקשיים הרפואיים מהם הוא סובל והיותו נעדר עבר פלילי. לחובתו זקף את הצורך בהרתעה. המאשימה עתרה לעונש שלא יפחת מ-5 שנות מאסר לצד ענישה נלווית: מאסר על תנאי וקנס. לעניין החילוט קיימת הסכמה בין הצדדים וב"כ המאשימה ביקש להכריז על הנאשם כסוחר סמים.

11. ב"כ הנאשם עתר לקבוע מתחם ענישה אחד לכלל העבירות בהן הורשע הנאשם. לדידו, העובדה שמדובר בעבירות שונות אינה מצדיקה קביעת מתחמים נפרדים. באשר לתיקון 140 לחוק העונשין, טען שהתיקון נכנס לתוקפו ביום 8.12.21, כאשר ההחזקה המיוחסת לנאשם קודמת לכך. לפיכך, אין להחיל את הוראת החוק המחמירה עם הנאשם ויש להטיל ענישה מקילה יותר. בהקשר האמור, טען שבית המשפט אינו מחויב לעונש מינימום של 21 חודשי מאסר. עוד הפנה לפסיקה, ועתר למתחם ענישה כולל שנע בין 20 ל - 50 חודשי מאסר בפועל. באשר למיקומו בתוך המתחם, זקף לזכותו את נטילת האחריות בהזדמנות הראשונה בחקירה המשטרתית, העדר הרשעות קודמות והיותו עצור מזה 11 חודשים. עוד פרט את נסיבותיו האישיות כפי שפורטו בתסקיר שירות המבחן. בנסיבות האמורות, עתר למקם את הנאשם בחלקו התחתון של המתחם - כך שעונשו לא יעלה על 22 חודשי מאסר. עוד הוסיף שמאחר שהייתה הסכמה לחילוט מתייטר הצורך בקנס. עם זאת, וככל שאכן יוטל קנס בקש הסניגור להתחשב במצבו הכלכלי של הנאשם.

דין והכרעה

מתחם עונש אחד או שני מתחמים?

עמוד 3

12. בפתחראשפרקזהוטרםשאדרשלערכיםהמוגניםולמידתהפגיעהבהםבמקרהבומדוברבמספראישומים, ישלקבועהאםמדוברבאירועאחדאובכמהאירועיםנפרדים.
13. בעניינו, נחלקו הצדדים באשר לקביעת מתחם העונש ההולם. כאמור, המאשימה ביקשה לקבוע שני מתחמי ענישה נפרדים, בעוד שההגנה ביקשה לקבוע מתחם אחד לכלל האירועים.
14. כידוע, יכול וכמה עבירות או כמה מעשים יהוו אירוע אחד, לצורך קביעת מתחם העונש ההולם, ויכול ויהוו כמה אירועים.
15. אשר לשאלה אם מדובר ב"אירוע אחד" או "מספר אירועים" לצורך קביעת מתחם העונש ההולם, מאחר שלא מצאתי קשר בין העבירות, אני קובעת שיש לראות במכלול האירועים ובכלל העבירות כשני אירועים לצורך קביעת המתחם וזאת בהתאם לסעיף 40(א) לחוק העונשין.
16. העיקרון המנחה בענישה הוא עקרון ההלימה, היינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמתו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. לשם קביעת מתחם העונש ההולם, בהתאם לעקרון ההלימה, יש להתחשב **בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.**
17. במעשיו פגע הנאשם במספר ערכים מוגנים. בהקשר של עבירות סחר בסמים הערכים החברתיים המוגנים הם הגנה על חיי אדם, על בריאותו ועל שלמות גופו, כמו גם הגנה על שלום הציבור וביטחונו.
- מדיניות הענישה בעבירות סחר בסם מסוכן היא תוצר של הצורך להילחם בנגע הסמים היורד לכלל רבדי הציבור. הפגיעה בפרט כרוכה גם בסיכון ממשי לבריאות הגוף והנפש, והפגיעה בחברה כרוכה בתופעות הנלוות של פשיעה מאורגנת, הלבנת הון, עבירות רכוש ועבירות אלימות. לפיכך, פסיקת בית המשפט העליון קבעה כי יש להשית עונשים מחמירים ומרתיעים על כל מי שנוטל חלק בשרשרת הפצת הסם על מנת להעביר מסר חד-משמעי לעבריינים פוטנציאליים [ראו, בין היתר, ע"פ 6029/03 מדינת ישראל נ' שמאי, פ"ד נח(2) 734, 739-740 (2004); ע"פ 211/09 **אזולאי נ' מדינת ישראל** ((22.6.2010); ע"פ 3117/12 **ארביב נ' מדינת ישראל** (6/9/2012); ע"פ 972/11 מדינת ישראל נ' יונה (4.7.2012); ע"פ 1932/15 **בן סעדון נ' מדינת ישראל** ((17.4.2016)]
18. בעבירת החזקת נשק ותחמושת שלא כדין פגע הנאשם בערך של שמירה על שלום הציבור וביטחונו, ובתוך כך גם בסדר הציבורי, שמירה על שלמות גופו ורכושו של אדם ומניעת פגיעה משמעותית בו כתוצאה משימוש בנשק חם. בית המשפט העליון חזר פעם אחר פעם על החומרה הגלומה בעבירות נשק ועל פוטנציאל הפגיעה בנפש וברכוש שעלולים להיגרם כתוצאה מהשימוש בו.

19. ההחזקה והשימוש בכלי נשק שלא כדין עלולה לגרום לפגיעה פיזית בחייהם ובשלמות גופם של הסובבים. בנוסף לנזק הפיזי המידי, שכיחות התופעה והימצאותם של כלי נשק רבים בידי גורמים בלתי מורשים גורמת לשינוי המרקם החברתי ולפגיעה חמורה בביטחונם של אזרחים תמימים. למרבה הצער בשנים האחרונות אנו עדים כמעט מידי יום לאירועים של ירי ושימוש בנשק המביאים לקיפוח חיי אדם.

20. לא זו אף זו, אך לאחרונה סבר המחוקק כי הגיעה העת להחמיר בענישה בכל הנוגע לאלה המורשעים בעבירות נשק. לפיכך, במסגרתו של תיקון מס' 140 לחוק העונשין(תיקון מס' 140 - הוראת שעה), התשפ"ב-2021, ס"ח (2938) עוגנו **עונשי מינימום** בכל הנוגע לעבירות שעניינן החזקה, הובלה או סחר בנשק שלא כדין. בתיקון נקבע, כי העונש שיוטל על העבריין במקרים אלו "לא יפחת עונשו מרבע העונש המרבי שנקבע לאותה עבירה, אלא אם כן החליט בית המשפט, מטעמים מיוחדים שיירשמו, להקל בעונשו; ...". (הוראה זו נכנסה לתוקפה ביום 8.12.21, וזאת כמספר חודשים לאחר ביצוען של חלק מהעבירות. חלק מהעבירות בוצעו ב-9/21 וחלקן ב-12/21. לפיכך, בחלק מהעבירות התיקון לא חל). אף אם תיקון החוק אינו חל על כלל העבירות בעניינו, אני סבורה שאין להתעלם מ**רוח המחוקק הנושבת ממנו** והעולה מתכלית חקיקתו; מדובר בנדבך נוסף ומשמעותי במערכה למיגור תופעת ההחזקה המפושטת של נשק בלתי חוקי והשימוש בו.

21. מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות החזקה נשק ו/או תחמושת נעה בין **18 - 36 חדשי מאסר בפועל**. בנוגע לאחזקת תחמושת בכמות כפי שהוחזקה כאן (2 מחסניות עם כדורים) - עד 6 חדשי מאסר בפועל. הפסיקה סוטה לעיתים, במקצת, מהמתחם [ראו, רע"פ 5613/20 **זאקי אלהוזייל נ' מדינת ישראל** (25.8.2020); ת"פ (מחוזי ב"ש) 55185-02-20 **מדינת ישראל נ' עדאל אלנבארי** (30.1.2022) עפ"ג (מחוזי חי') 46460-02-22 **מדינת ישראל נ' אמיר צואלחה** (9.05.2022), עפ"ג (מחוזי ב"ש) 65494-03-22 **אבו בדר נ' מדינת ישראל**; (1.6.2022) עפ"ג (מחוזי ב"ש) 4673-08-19 **אבו מוסא נ' מדינת ישראל** (2.10.2019); עפ"ג (מחוזי ב"ש) 23419-01-17 **מדינת ישראל נ' זניד ואח'** (23.3.2017); ת"פ (שלום-ירושלים) 24748-11-21 **מדינת ישראל נ' קואסמה** (8.5.2022) ת"פ (שלום ב"ש) 19242-04-17 **מדינת ישראל נ' חליל בן סלימאן אלבלוי** (28.10.2019).

22. מדינית הענישה הנוהגת בעבירות החזקה שלא לצריכה עצמית וסחר בסמים נעה בין **18 ל-60 חדשי מאסר בפועל**. (ראו, ע"פ 9910/17 **אלבטינה גריפולינה נ' מדינת ישראל** (3.5.2018); ע"פ 1932/15 **בן סעדון נ' מדינת ישראל** (17.4.2016); ת"פ (מחוזי ת"א) 11220-12-18 **מדינת ישראל נ' עמנואל אמצ'י** (12.01.2021) עפ"ג (מחוזי ירושלים) 33330-10-20 **יוסף סלימאן נ' מדינת ישראל** (7.4.2021); עפ"ג (מחוזי ים) 25919-04-19 **ג'אבר נ' מדינת ישראל** (8.1.2020); ת"פ (מחוזי חי') 701-12-16 **מדינת ישראל נ' חליל עומר** (1.10.2017); ת"פ (מח' חיפה) 19468-03-18 **מדינת ישראל נ' מאיר יפרח** (18.12.2018); ת"פ (שלום ירושלים) 55035-10-18 **מדינת ישראל נ' דאוד שהאב** (11.3.2020).

23. לעובדה שהסמים בהם סחר הנאשם מוגדרים חלקם כ"סמים קשים" נודעת משמעות רבה, נוכח הלכת בית המשפט העליון לפיה יש להחמיר בענישת עבריינים המבצעים עבירות מסוג זה ולנקוט נגדם ביד קשה. בע"פ 7952/15 **מדינת ישראל נ' שץ** (15.2.2016), התייחס כב' השופט סולברג, לחומרה היתרה בעבירות הסחר בסם המכונה "סם

קשה".

24. באשר לנסיבות ביצוע העבירה, אין מחלוקת שהתקיימו תכנון מוקדם והיערכות מוקדמת, וזאת הן ביחס לעבירות הסמים והן ביחס לאחזקת הנשק והתחמושת. לא בכדי, שכר הנאשם יחד עם אחר דירה בה הוחזקו הסמים והתחמושת. עוד משקל יש לתת לכך שהאחזקה והסחר בחלק מהסמים היה "בסמים קשים". זאת ועוד, אף מכירת הסמים לא הייתה אקראית וחד פעמית והתרחשה במספר הזדמנויות ועל פני תקופה ממושכת. הנאשם יכול היה לחדול ממעשיו בכל רגע נתון אך לא עשה כן. שקלתי גם את העובדה שבסופו של יום לא נגרם נזק ממשי כתוצאה מן העבירות בהן הורשע הנאשם, והנאשם לא עשה שימוש בכלי הנשק. עם זאת, פוטנציאל הנזק שהיה צפוי להיגרם מהחזקת הנשק, בין היתר, הגעת הנשק והתחמושת לידיים עברייניות הוא גבוה. אף ביחס לעבירות הסמים, אין צורך להכביר מילים על פוטנציאל הפגיעה של עבירות הסמים בסביבה, קל וחומר עבירות הסחר בסמים. על הצורך בהחמרה בענישה ראו, רע"פ 2986/21 עיסאוי נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (10.5.2021).

מכל האמור לעיל, אני קובעת שמידת הפגיעה בערכים המוגנים היא בינונית-גבוהה.

25. ממכלול השיקולים אני קובעת שמתחם העונש ההולם בעבירות הנשק נע בין 18-36 חודשי מאסר בפועל, ובעבירות הסמים בין 24-50 חודשי מאסר בפועל.

העונש המתאים לנאשם

26. משקבעתי את מתחם העונש ההולם, יש לגזור את העונש המתאים לנאשם, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה.

27. מדובר בנאשם צעיר ונעדר עבר פלילי, וזאת יש לזקוף לזכותו. הנאשם עצור מזה תקופה ארוכה. עוד לזכותו, זקפתי את הודאתו בהזדמנות הראשונה וקבלת אחריות על מעשיו, שהיה בה כדי לחסוך בזמן השיפוטי. הודאתו מצביעה על הפנמה של הפסול במעשיו ויש בכך כדי להפחית את הסיכון להישנותם. עם זאת, אני סבורה שהמשקל שיש לתת לנסיבותיו האישיות של הנאשם (לרבות הפגיעה בו ובמשפחתו) קטן מן האינטרס הציבורי הכרוך במלחמה בנגע הסמים. במאמר מוסגר אציין שמצבו הרפואי של הנאשם לא מנע ממנו מלבצע את העבירות בהן הורשעו על כן אין לו להלין לעניין התוצאות העונשיות של מעשיו אלא על עצמו. לא מצאתי הצדקה לסטות ממתחם הענישה משיקולי שיקום, הגם שלא קיימת המלצה שיקומית בעניינו, וכן מצאתי לבכר את שיקולי ההרתעה והגמול.

28. מכלול הנסיבות שאינן קשורות לביצוע עבירה מחייב לגזור על הנאשם עונש המצוי בחלקו האמצעי - עליון של מתחמי העונשים שקבעתי.

29. אני מכריזה על הנאשם כסוחר סמים ומורה על חילוט כמוסכם בין הצדדים.

נוכח כל האמור לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 60 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו. המאסר יחושב מהיום.

ב. מאסר למשך 12 חודשים, אותו לא יישא הנאשם זולת אם יעבור בתוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו ממאסר על עבירות לפי פקודת הסמים המסוכנים או החזקת נשק ותחמושת מסוג פשע.

ג. מאסר למשך 4 חודשים, אותו לא יישא הנאשם אלא אם יעבור בתוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו ממאסר על עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים מסוג עוון.

ד. לאור הסכמה על החילוט, ראיתי לנכון להימנע מהשתת קנס, בפרט נוכח המצוקה הכלכלית בה שרויים הנאשם ומשפחתו.

אני מורה על חילוט הנשק והתחמושת והשמדת הסמים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, י"א טבת תשפ"ג, 04 ינואר 2023, בהעדר הצדדים.